

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide czimzendők
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilvántári
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre . 4 frt
Félévre . 2 »
Negyedévre . 1 »
Egyes szám ára: 10 kr.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Irányi D.-u. 14.

Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.

Bérmentesen küldé-
ményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

SOMOGYI UJSÁG

MEGYEI és HELYI-ERDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Ifj. Nagy Ferencz.

Régi adatok.

A »Kaposvár« december 10-iki száma újabb adatok czim alatt újra foglalkozik a Siemens-féle villanyvilágítási telep megvételével, melyet mint igen rentábilisat a saját közvéleménye szerint, ha csak ama szűk látkörű és fontoskodási hajlamból mindennek opponáló gondolkodásuk meg nem akasztanak — már eldöntött dolognak véli tekinteni.

Nagyon téved a cikkíró, ha azokat, kik ezen üzlet megvételének nem oly lelkes barátai, s ugy az egész telep jóvedelmezőségének sem annyira vak hívői, már most, az ügy ezen első stádiumában lesajnálásával elriasztani véli, sőt ha a jó bor cégér nélkül is elkel, talán Siemens is nyélbe üti szerencsés kezével ezen üzletet s újra lefözi a várost.

A villamvilágítás születési ideje még a boldog emlékü Németh Ignác uralkodása idejére esvén, ugy ez is, mint minden ezen időben született

dolgok, nem a város közönségének érdeke, — hanem — ennek kárára lettek lobonyolítva.

Nem mintha mi a mostani polgármesternek, kinek bizalmat szavazunk, — tisztességes, a város érdekeit mindenkor szem előtt tartó munkálatainak nehézséget akarnánk elébe gördíteni, hanem mégis soknak véljük a rapid haladást polgármesterségének ezen néhány éve alatt, s nagyon félünk, hogy ezen nagy haladás városunk közönségét újabb terhekkal fogja megróni.

Mert:

Elhisszük, hogy polgármesterünk Siemenseredeti ajánlatában foglaltakról meggyőződött, hogy az eredeti üzmetert is beszerezte, melyből kitűnt, mekkora haszon fog átháramlani a városra ezen vétel által az üzlet mostani állapotban átvételével, de meg vagyunk arról is győződve, hogy a Simens cég nagyon tudatosan cselekszik midőn ezen ő neki tisztán 10% jóvedelmező üzlettől szabadulni akar!

Mint minden tárgynak, ugy ennek is két oldala lévén, ugy a Siemens cég is, de a cikkíró is annak a jobbik a tetszhetősebb oldalát fordítja a közönség felé, s azt hiszik, hogy a mit ők a városban nappal mindenkinek szeme láttára cselekesznek, láthatatlan marad, pedig nem ugy van.

Ha cikkíró a villanytechnikával csak egy kissé foglalkozott volna, tudnia kellene, miszerint vezetékek csak kivételesen, s csak is ideiglenesen szabad vassodronyt használni; tudnia kellene azt is, hogy ezen sodrony átmérője szorosan meg van határozva, mily arányban álljon a benne vezetett árammal és mit látunk a Siemens-féle villanyvilágítási telep vezetéken:

Vékony, már kezdetben a kívánt áramnak alig megfelelő átmérővel bíró vas sodronyokat magas, az idő viszontagságának csak párévig ellentálló fa oszlopokra kifeszítve, melynek egy részét már is ki kellett cserélni, másik részét pedig elhajlásuk miatt mindennap tatarozni kell.

T Á R C A.

Már késő...

— A »Somogyi Ujság« eredeti tárcája —
I.

Szomorú, ködös őszi este volt. A városliget felől befelé húzódott a lilaszínű köd az Andrássy-utra, reáborult az aszfaltra, elhomályosította a villanylámpák fényét és összszorította az ember mellét is.

Négyen mentünk együtt az Andrássy-uton. Mind színésznevendékek voltunk. Nem volt semmi dolgunk azon az estén, hát kóboroltunk. Jól behúzódtunk a téli kabátunkba és idegesen rágtuk a szivarunkat s fújtuk a kek füstöt a nehéz, hideg ködpárákba.

Az egyikünk, a Virág Gyula, ki roppant komoly fiu volt, egy pszichológiai témát fejtegetett erősen, komoly tudással.

Mi meg — a többiek — érdeklődéssel hallgattuk szép fejtegetését.

Komoly, képzett fiu volt, a legtehetségesebb színésznevendék. Más pályán kényelmes, gyönyörű jövőt biztosíthatott volna magának, de ide húzta a tehetsége, a vére. Ő se törődött a nyomorral, a miből bőven kijut itt mindenkinek.

Olyan nagy darab szív volt benne,

hogy sokszor utolsó hatását is odaadta a koldusnak; inkább ő nem evett, csak más ne éhezze.

Mindenki szerette. Nem fitogatta urbi et orbi azt, a mit tud, de azért mindenki észrevelte benne azt a szép tudást, a mi az ő korában nagy ritkaság.

A színésziskolában mindig félrevonult a többiektől. Eleinte különnek, együgyűnek tartottuk, csak később vettük észre, hogy nem tucateMBER.

A lányok sokszor mondták: »Jaj ilyen csinos fiatalember és ilyen szerény!«

Hát bizony tanulhattunk volna tőle, A míg mi udvarolgattunk, addig ő olvasott, tanult.

Néha közénk vegyült. Mindig komoly volt. Tréfálni ritkán szokott. Mindig azt mondta, hogy komoly ember sohse hanyjon bukfencet.

A lányok közül csak azoknak a társaságát kereste, a kikben látta, hogy a lehetőség vezette őket erre a pályára, s a kik itt akarják megalapítani a jövőjüket. Ezek is nagyon szerették a komolyságát, bár nem volt a nagyvilági értelemben vett udvarias fiu, mert sokszor kegyetlen őszinteségeket mondott egyik vagy másik leánynak.

Bizony olykor megmondták neki a lányok:

»Gyula de neveletlen vagy!«

Hanem később mégis belátták, hogy igaza van.

Mindig azt mondta:

»Ott kezdek egy leányt becsülni, a mikor az nem haragszik az őszinteségért.

Komoly volt, de mégis volt benne jó darab könnyelműség, bohém vér. Sohse vonta ki magát semmi mulatás alól. Sokszor jutott a könnyelműsége miatt anyagi zavarba, de, még mi, ha elmulattuk a pénzünket, fűhöz — fahoz — szaladtunk, addig ő nem is panaszkodott.

Akkor is, hogy kifelé haladtunk a városliget felé, bámultuk a képzettségét. Oly tisztán, értelmesen, átlátszóan fejtegetett valami témát.

Közel jártunk már a városligethez. Egyszerre csak megállt a Gyula egy kávéház előtt.

»Gyerünk be fiuk; közel jár az idő már tízhez, így is, úgy is kellene kapupénzt fizetni.«

Mind ráálltunk, csak az egyik kollega, a ki komikus volt, azt hajtogatta, ő roppant éhes, vegyünk előbb neki sült gesztenyét. Vettünk neki egy hatosért.

De még azután is zugolódt:

»Hát ilyen kocsis kávéházba megyünk be? Szégyen, gyalázat!«

Még az ajtóban is dudolgatta;

»Csuf, csuf csakugyan...«

Pedig nem volt neki egy veszekedett krajcárja se.

Igaz, hogy miután Siemens a Somogy megyei takarékpénztár kezdeményezése folytán alakuló részvénytársasággal folytatott alkudozását ezen üzlet átvételére kénytelen volt a már akkor mutakozó technikai nehézségek miatt megszakítani, azonnal belátta, miszerint ezen vas huzalok üzleti kiadásaiiban nagy veszteséget okoznak, s azokat rézhuzalokkal cserélte ki, de csak bizonyos helyeken, hol az áram nagysága folytán erre kényszerítve lett, a többi most is a régiben maradt azon jó reményben, hátha mégis akad amatőr, ki e vállalatot ezen bajával is megveszi.

Ha cikkiró ur meggyőződött a Siemens-féle leltár igazvoltáról, a mit neki elhiszünk, úgy arról is meggyőződhetett, hogy az oszlopok és ezek felszerelése, valamint az ezen elhelyezett huzalok, mily nagy összeget reprezentálnak.

De ha csak sejtene is egy kissé a villanytechnikához, tudni kellene, miért adja el az állam a laikusnak még tökéletesen jónak látszó, mégis hasznavehetlenné kislejtezett távirda vas huzalokat.

Hát kérem azért, mert ezen huzalok bizonyos idő alatt az oxidálás folytán rossz vezetőkké válnak, ezen mesterségnél használt műnyelven »kiérnek« és így nem képesek az áram vezetésére.

Ezt a Siemens cég tudja, de azt is tudja, hogy a vezetést tartó oszlopai is minden 4 évben újra állítandók fel az elkorhadás miatt.

Tudja továbbá azt is, hogy a telep berendezésénél, úgy a hajtó erő, valamint az összes villamosság előállítására szükséges gépezetek csak egy bizonyos mennyiségű villamos áram fejlesztésére képesek, hogy azok ma már a kívánt mennyiségnek, csakis

a gépezetek fokozottabb túlterhelése mellett érhető el.

Nem tudjuk, megsugta-e a Siemens cég azt is, hogy már évente a gépek munka erejének ezen forsirozása miatt 1500 frttal több szénét fogyaszt, mint rendes körülmények között fogyasztani szabad volna, ezen mennyiségű áram előállítására.

De az már még is való, hogy cikkiró panaszkodik legjobban a villanyvilágítás ellen, midőn ma már nyilvános helyeken is oly rossz, hogy ujságot is alig lehet mellette olvasni.

Ha egy szakértő a villanyos telep kéményét füstölni látja, azonnal tudja, a mit cikkiró nem tud t. i., hogy ezen telep kazán fűtésének berendezése helytelen, mert a hol annyi füst ömlik ki, ott egy nagyrésze a szénből előállított melegnek is vele száll el, ezt pedig úgy hívják »a levegőt fűteni« a mi egy ilyen gyártelepnel évente sokba kerül s mint mondtuk fenn, itt 1500 frtba.

Mi történik tehát, ha a város megveszi a villanyos telepet?

Először is ismerve a városi gazdálkodást, a sógor, koma, és jóbarát-féle rendszert, a most kimutatott tiszta haszon jóval alább fog szállani, továbbá miután a mostani gépezet a már üzemben levő lámpákat is csak mint mécseket bírja táplálni, az örökös panasz folytán megnagyobbítjuk a telep épületeit, csináltatunk erősebb gépezetet, megjavítjuk a fűtési rendszert, kiscseréljük a vashuzalokat rézhuzalokkal — állítunk bele mérnököt, szerelőt, gépészt, ellenőrt, könyvelőt és egy fizetéses városi tanácsost, s két év alatt megbizonyosodunk, hogy nem mi, hanem a Siemens cég csinált jó üzletet mikor a nyakunkba varrta selejtes portékáját.

A villamstechnika terén még ezu-

tán elérendő vívmányokat hála Isten még a Németh Náczi sem adta el a Siemens cégnek, a mostani polgármesterünk pedig sokkal ovatosabb, hogy sem ilyet tenne, hogy pedig ez nekünk itt hajtó erőként szolgáljon, legjobban bizonyít cikkiró járatlanságában, mert először a szénen tüzzé, a tüzzel a vizet gőzzé, a gőzzel pedig az áramot villanyossá kell fejleszteni, hogy hajtó erővé váljon, azt pedig a laikus is befogja hamar látni, hogy ő neki a viznek gőzzé fejlesztésénél már meg kell állani, mert ez olcsóbb hajtó erő a Siemens-féle villanyos erőnél.

Ezt ajánljuk Kaposvár ama közönségének megfigyelésül, kik sem fontoskodási hajlamból, sem pedig opponálási viselkedésgéből a Kaposvár címke alapján, szavazatukat nem adják a Siemens-féle villanyos telep megvételére.

De visszatérünk még ezen üzletnek belső dolgaira is alkalom adtán.

H I R E K.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel felkérjük lapunk t. olvasó közönségét, hogy kinek előfizetésük e hó végével lejárt, azt megújítani szivesek legyenek, ne hogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel. Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Kitünő tisztelettel:

a „SOMOGYI UJSÁG”
kiadóhivatala.

— **A hedrahelyi ref. templom szentelése.** Nagy pompával s igazi lelkesedéssel szentelték fel e hó 11-én a hedrahelyi

II.

Tényleg valami tizedrendű kávéház volt. De hát itt még ezek is elég elegánsak.

Valami internacionális zenekar működött az emelvényen. Lányok meg férfiak. A lányok rövid szoknyában, fekete harisnyában, erősen kivágott mell és erősen kipuderezve, — a férfiak meg törökös, vagy micsodás öltözetben. Mindegyiknek a kezében valami gitár-féle hangszer volt. Minden nótánál más-más leány jött a dobogó szélére dalolni, (nem akarom így írni: visitani,) a többi meg kísérté hangszerén. Magyar nótát, német nótát játszottak; mindkétfelét persze hamisan. Ez már ugy divat.

Jaj! hát még? azok a mozdulatok, a miket egy-egy énekes lány tett?!

Jó csomó fiatal gavallér nézte őket érdeklődéssel. Közbe-közbe bizalmasan nevettek egymásra a fiatal urak és a lányok.

Gyöngéd viszonyok...

Ezek a fiatal urak persze folyton változnak; mert, mikor kiüresedik a tömött erszényük, akkor visszatérnek az édes papa védő szárnya alá — és jön helyükbe az újabb generáció. Nagyon egyformák mind; a lányok egymásközt úgy hívják őket: balek...

— Mi négyen keveset törődünk velök. Eppen csak a komikus kockáztatja azt a kétes megjegyzést, hogy milyen jó lenne, ha egy szegény vidéki direktor

annyit keresne egy-egy este, mint egy ilyen daltársulat.

»Hja bizony, — tette hozzá mélységes melankóliával, — én is tavaly nyáron kaptam a vidékre egy harminc forintos szerződést és ebből is csak öt forintot fizetett ki a direktor. Nem is tudtam volna másképp megélni, ha a primadonnával nem vagyok...

Itt már a számára ütöttünk, mert tudtuk, hogy hazudni akar a fickó.

Aztán egymást érte a sok kapott ripacs-vicc. Mindegyikünk, a mit hallott, azt magára alkalmazta, hogy ezt meg azt élte át.

Mikor egy beszélt, a többi rámondta: »Hiszen ezt már hallottuk valahol! Nem tevedtél történt!«

Persze hogy nem, mert mind szörnyen lóditottunk.

Egyszer aztán Gyula megszakította szép, dallamos hangjával a vitát.

»Fiuk hagyjatok föl ezekkel az ostoba tréfákkal. Elmondok nektek valamit az én életemből. Nem vidám dolog ugyan, de legalább igaz.«

III.

Letette a cigarettjét és beszélni kezdett:

Most benn vagyok a hangulatban. Az ilyen kávéházban tudok beszélni, mert itt nincs az a pazar fény, pompa. Talán az

idegesség következménye ez, de így van. Tudjátok, soha se kerültem semmit annyira, mint a fényt, a ragyogást. Soha se tudtam beleélni magam abba, hogy én kifogástalan elegáns legyek. Csak a színpadon, ha kell. Az életben kerülöm tud, mert az egyszerűséget szeretem. Nem tudom miért, hanem sokkal jobban húzódok a szegénységhez, a nyomorhoz, mint a jóléthez.

Mert higgyétek el, a koldus is boldogabb sokszor, mint az az ötven forintos szalonkában grasszáló gavallér, a kinek minden órára van programja az élvezetekből összeállítva.

A gyönyör közepette elkopik a lélek, a szegénységben soha.

Sőt tovább megyek. Azt a nyomorult gazdag embert, a ki lenézi a szegényt, a ki zsarnoka az alattvalóinak, gyűlölni tudom; de a szegényt, ha rossz is, nem tudom megvetni.

Ti tudjátok, hogy a finom, előkelő lányokat sohase szerettem. Nem érzem magam jól annak a parfümös lánynak a közelében a kinek a lelke kong az ürességtől s csak a ferdebbnél ferdebb társadalmi szokásokkal van tele, — a miktől mindig irtóztam.

Talán helytelen ez a felfogás.

S ha ezek a nézeteim nincsenek, nem is keveredem bele abba az esetben, a mit most elmondandó vagyok.

reformatusok új templomát. A gyönyörű épület diszére vál nem csak a községnek, hanem az egész megyének. A felszentelést Antal Gábor püspök végezte. Kinek emelkedett hangú beszéde valósággal ciragadta a hallgatóságot. A templom zsúfolásig telve volt, úgy hogy a közönség fele része a templom udvarán maradt. Ezek részére Kis József pápai theologiai tanár a község szülötte tartott egyházi beszédet. A keresztelést Baksay Sándor kun-szt.-miskolci esperes végezte, a ki azért utazott le Hedrahelyre, mert a régi templomot az ő nagy atyja építette. Az úrvacsorát pedig Barakonyi Kristóf esperes és Körmeny Sándor lelkész osztották ki. Az egyházi szertartás végeztével Körmeny lelkész a hedrahelyi egyház történetét olvasta fel, melyből megtudható, hogy Hedrahely község valamikor Hedre család birtoka volt s már a török pusztítás alatt létezett, mint egyházközség pedig egyidős a reformáció hazánkba hozatalával. Az új templom 2 évig épült s 20 ezer forintba került, melyből a hívek a természetbeni munkán felül, alig esik fejéknél 1 forint. A költségek legnagyobb részét Körmeny Sándor ügybuzgósága teremtette el. Az ünnepély befejezte után d. u. 2 órakor a lelkész lakon nagy lakoma volt, melyen 60-an vettek részt, ezen kívül a tanító és jegyző lak is tele volt intelligens vendégekkel. Felköszöntőkben természetesen nem volt hiány, melyek legnagyobb részt a püspöknek, Baksaynak, és Körmenynek szóltak. Nagy hatást keltett Szabó Kálmán egyházmegyei gondnok remekebbnél remekebb eszmékkel telt beszédje, a ki az »Uram ki leszen lakója a Te szentséges templomodnak« szoltári mottóból kiindulva valósággal extasisba hozta a közönséget. A szép ünnepélynek a püspök bucsuja vetett véget, a ki a hajnali gyorsvonattal haza utazott.

— A kocsolyapályát a napokban megnyitották. A jégsporthoz kedvelői az első nap tömegesen kerekíték fel a pályát, de örömmel nem sokáig tartott, mert az enyhé idő miatt a jég olvadozni kezdett.

A vasúti felüljáró a pályához való mehelést igen megkönnyítette, mert a déli töltésen egy külön lejárót készítettek és így a város közepéből is a legrövidebb úton lehet a jégpályához jutni.

— A párisi világkiállítás iránt világszerre nagy az érdeklődés. Mindenki szeretné

együtt látni a kultura legujabb vívmányát, mindenkinek azonban nem áll módjában egy ily költséggel járó utazás megtétele. A bajon segitendő, a »nemzetközi vasúti hálókocsitársulat« az érdeklő franczia társaságokkal egyetértőleg kizárólag a világ kiállítás látogatók számára a Szajna partján roppant szállodákat épített és a résztvevőknek lehetővé teszi, hogy a résztvételi díjat csekély havi részletekben fizethessék le. Prospektusokkal szívesen szolgál a magyar kir. államvasutak városi menetjegyirodája Budapesten VI. Mária-Valéria utca (Hungaria szálló).

— Kaposvárott a közelebbi hetekben összeírták az összes lakrészeket és az eredmény az lett valahára, hogy a házostársak adó behozható, a mi után már oly régóta vágyakoztak a város összes háztulajdonosai, miután agyon voltak nyomva adóval. A fontos ügy rövid idő múlva a városi képviselő testület ülésén tárgyalás alá kerül.

— Mennyi jubileumi emlék érmet osztottak ki a kaposvári város háznál? Régi öreg császári katonák a kik 1849-től 1867-ig bezárólag 8 évet szolgáltak 55. cs. és kir. közös, úgy honvéd katonák, kik 1867-től 1877-ig szolgáltak 157, sebesült nyugdíjasok 8. (Ezek közül a hadjáratban részt vettek és hadi érdemmel kitüntetve vannak). Népfelkelők 32 évtől 43 évig 253, cs. és kir. közös hadseregbeliek, tartalékosok 162, cs. kir. honvéd tartalékosok 150, idegen hatóságtól ide érkezett kézbesítés végett 100, összesen 885 drb.

— A zágrábi telefon. A budapest-zágrábi és a zágráb-varasdi helyközi telefont a napokban adták át a közforgalomnak. E berendezésekre nézve ugyanazok a szabályok és tarifák érvényesek, melyeket a budapest-bécsi állami telefon berendezésére nézve megállapítottak. A beszélgetési időegység tehát három percig tartó közönséges beszélgetésért egy forintot, elsőbbségben részesülő sürgős beszélgetésért pedig három forintot kell fizetni. Azt hisszük, hogy rövid idő múlva Kaposvárott is megszerez a telefonhálózat; ha a magánosok nem áldoznának is, miután a sok központi hivatal miatt magának az államnak is a legnagyobb szüksége van rá.

— Pályázatok. A pécsi kir. ítélőtábla kerületében több joggyakornoki állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt nyújtandók be az Itélőtábla elnökségénél.

A kaposvári kir. ügyészségnél egy irnoki állás töltendő be. Pályázatok január hó végéig nyújtandók be az ügyészségnél.

— Kazánvizsgáló biztos. A kereskedelmi miniszter Lányi Lajos kazánvizsgáló biztost a Somogyvármegye területén levő gőzkazánok ellátása céljából Kaposvárra kirendelte.

— Lopás. Schager János ó-dombovári órásségédől a gyékényesi vasúti állomás III. osztályú váróterméből ellopták az utazó bórondjét, melyben ruhái és egyéb értékes ingóságai voltak 30 forint értékben. A vizsgáló kiderítette, hogy az utazó bórondját Stauber Lajos csurgói illetőségű csavargó borbélysegéd lopta el, ki a lopás elkövetése után megszökött. A tolvajt most keresik.

— Eltűnt ember. Schwarz Tóbiás tengődi születésű 50 éves kereskedő Tabról, hol utoljára tartózkodott, eltűnt. Hiába keresték a rokonainál nem találták meg s családja feljelentelte eltűnését a hatóságnál. Most mindenfelé keresik az eltűnt embert s attól félnek, hogy valami büntetésnek esett áldozatul.

— A Baja és Báltaszék között tervezett vasúti hid ügye nem a legjobban áll. A Dombóvár-báltaszéki vonal I. rangú vonallá leendő átalakítását tervbe vették ugyan, de a hid aligha fog kiépülni, mert akkor az Alföld óriási forgalma szükségessé tenné, hogy az egész Báltaszék-flumei vonal kettős vágánnyal láttassék el, ez pedig óriási pénzügyi és technikai nehézségekbe ütköznék. De csökkentenék a hid kiépítése a Budapesten összefutó vonalak forgalmát, csökkentenék az újabbban oly szépen megindult Dráva-hajózási forgalmat és így közgazdasági érdekek is a hid kiépítése ellen szólnak. Tagadhatlan nagy előnnyel is járna ugyan a hid, de annak megvalósulása egyideig nagyon valószínűtlen.

— Felhívjuk t. olvasóink figyelmét Kanitz Ödön balassa-gyarmati gyógyszerész Anticalvus hajkihullás, fejkorpa, kopaszodás elleni szer hirdetésére.

— Ebben az időszakban, midőn majdnem napról-napra támadnak olyan új divatlapok, melyeknek a képei és utasításai után a mi szolid, finom izlésű asszonyaink nem öltözhetnek, a szépirodalmi közleményeivel meg nem elégedhetnek, éber gondolat ajánljuk olvasóink figyelmébe a Divat Szalont, a legelső női lapot, mely immár

... Valahol egyszer megismerkedtem egy leánnyal, a ki rossz volt. Szegény árva leány, a kinek nincs támasza a világban. De ismeritek ezeket...

Ő is szegény ilyen volt. Én szóba álltam vele csupa flirtból. Nem gondoltam a következményekre.

Sokszor voltam nála, ő is nálam. Nagyon szeretett engem. Persze én ezt csak tettetésnek vettem.

Most tudom csak, a mikor már ő nincsen, hogy mennyire tévedtem...

Nos, és ez a leány mindenütt a nyomomban volt. Nem tudtam tőle szabadulni. Ha pár nap nem mentem hozzá, már jött a nyakamra.

Próbáltam szigorú lenni hozzá: sokszor ajtót mutattam neki. De addig-addig könyörgött, míg megtértem.

Mindig sirva, esküdözve erősítette, hogy a mióta engem ismer, nem rossz többé, fölhangzott a régi udvarlóival.

Gyűlöli őket, mert azok rosszak, gonoszak...

Csak annyit kért tőlem, hogy egy kicsit szeressem, ne üzzem el. Mert, ha szakítok vele, két ut áll előtte, a régi vagy a halál.

Én persze csak nevettem szegényt, de szánalomból nem bántottam. Szeretni nem szerettem, mert a mikor ő a szerelemtől beszélt, hideg kegyetlenséggel vágtam az arcába:

Nincs jogod a szerelemhez! Már késő! Ilyenkor ő sirt, zokogott keservesen. Odaborult a dívánra és ott siratta a multját, a bűneit. Azt a multat, a mit már nem tehetett előttem jóvá.

Vagy két hónapig ment ez így. Mindig kiállhatatlanabb lett nekem a sirása.

Istenem! milyen jól esett neki, ha a vállamra hajtotta a fejét és olykor, egyszer-e egyszer megcsókoltam. Ilyenkor felragyogott az arca:

»Ugy-e szeretsz? Ugy-e megbocsátasz nekem, te jó, te édes?...

Pedig ilyenkor félrehajtottam a fejem, és unottan mosolyogtam a bohóságain. Szép lány volt, nagyon szép és elegáns. Különben, no megvallom, az volt az a lány, a kivel a nyáron együtt láttatok egyszer éjjel mulatni az egyik kerepesi-utikávéházban.

Csudálkozva neztünk Gyulára. Visszagondoltunk arra a gyönyörű barna lányra, a kit mindenki fixirozott akkor este a kávéházban. Ragyogó tüzes fekete szeme volt, okos, élénk arca. Senkise merete volna ráfogni, hogy az valaha rossz lány is volt.

Mindannyian meglepetve mondtuk Gyulának:

Az a gyönyörű lány?...

«Igen, az.

Nem szerettem, de azért sokszor mulattam vele. Ha volt pénzem, az anyémen,

lha nem volt, akkor a zsebembe csusztatta mindig a pénzes tárcáját.

Tudta, hogy nem szeretem én. Megérzi azt egy leány szív. mert érzékenyek, finomak a lelke hurjai.

Az volt a bolondos vágya:

»Csak mulatni, csak mulatni!«

Abba akarta belefojtani a szerelmét, bolond vágyait. Mindig azt mondta;

»Tudom, hogy nem szeretsz, nem tudsz szeretni a multam miatt. Azért szeretném, ha a szívem beleszakadna egyszer valami bus nőtába, valami fájdalmas, szívtépő nőtába.»

Igazán olyan volt, ha most sokszor visszagondolok rá, mint egy ártatlan szívű lány, a ki sirni tud egy nőtán, az ő nőtánján.

... Egyszer késő este, éppen szerepet tanultam, betoppant hozzám.

Dult és szokatlanul halvány volt az arca. Fekete selyemruha volt rajt.

Kért, hogy menjek el vele mulatni. Nem volt kedvemre a dolog, de beleegyeztem.

Ekkor átölelt vad, szenvedélyes öleléssel, — pedig máskor olyan szelíd volt, — és csókolat lázasan, forróan.

Az uton is, jó hogy késő volt már. folytonosan ölelt, csókolt. Alig mentem vele tíz lépést, megállt csókolózni.

Nem tudtam, mit jelent ez.

Bementünk egy kávéházba,

tizenkét év óta magyarázza a józan divatot, tizenkét év óta ad egy teljes szépirodalmi lapot regénymellékletek helyett, tehát két, sőt a gyermek-divatról szóló lapocskával együtt tulajdonképpen három lapot évi 6 frt előfizetési díj fejében. A Divat Szalon-nak egy teljes évtized állt rendelkezésére annak bebizonyítására, hogy ez az a lap, mely után a magyar uriaszonyok szolidan, elegánsan öltözhetnek és ez az, mely szépirodalmi közlönyével más, külön szépirodalmi lap megszerzését teljesen feleslegessé teszi. A Divat Szalon mindig nagy súlyt helyezett a külső ruhák készítésén kívül a fehérnemű-divat bőszéges ismertetésére, nemkülönben a gyermekruha-divatra és nagy gondalal ismerteti a kézimunkákat, állandó tanfolyamot vezetvén ama kézimunkák magyarázására, melyek már szinte a művészet fogalmába tartoznak, ezenkívül, hogy módot nyújtson a ruháknak otthon való jó és csinos elkészítéséhez, minden előfizetőnek ingyen küld jó és pontos szabásokat bármely számban. Oly kedvezmény ez, melyet eddig sem magyar, sem ülföldi divat-lap nem nyújt. Hogy mindezt a Divat Szalon látja el a legszébb színes képekkel, a legpazarabb szabásokkal, mondani is felesleges. És a tökéletes divatlap mellé a Divat Szalon egy teljes, gondosan vezetett szépirodalmi lapot csatol, mely Szabóné-Nogáll Janka szerkesztése alatt költő-nyelveket, regényeket, elbeszéléseket ad a legkiválóbb írók tollából Gondoskodik talányokról, helyet ad az olvasók levelezésének. Azon kívül pedig, hogy a szerkesztői üzenetekben mindenki közvetlenül attól az írótól kap bense ügyeihez tanácsot, kinek emberismeretét, mélységét és finomságát mindig első helyen említi a kritika, állandó cikksorozatban találja fiatal lányok számára irt gyöngéd tanácsokat. Olvasóinknak teszünk szíves, baráti szolgálatot, midőn a Divat Szalont, a legjobb női lapot figyelmükbe ajánljuk. Ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

— A Dreyfuss ügyben oly szomorú szerepet játszó Walsin Esterházy volt francia órnagy nevét sok lap előszeretettel egyszerűen csak Esterházinak mondja, a mi sok olvasóban azt a téves hitet támaszthatná, hogy ez a kétes erkölcsű ur a magyar Esterházyakkal valamely rokoni összeköttetésben áll, pedig sem a herceg, sem a gróf Esterházy család nem vallja őt magáénak. A hercegi ága, a melynek

majorescója, csak a múlt hóban nősült, Magyarország legnagyobb földbirtokosa, a grófi család, részint dunántúli megyékben nagy kiterjedésű kirtokok tulajdonosa, részint erdélyi mánások, ezek egyike gróf Esterházy Géza a nevével országsszerte ismert cognacgyárat alapította meg évekké ezelőtt, de valamennyi tagja e nagy hírű magyar mánás családnak erkölcsi tekintetben, minden kétségen felül álló feltétlenül gentleman, a kikkel egy lélegzetre Walsin Kalandor ur nevét még kiejteni sem lehet anélkül, hogy meg ne bántaná az ember. az Esterházy nevet jogosan viselő és arra büszke családot, mely Magyarországnak több nagy férfit szolgáltatott már.

CSARNOK.

Csalódás.

— A »Somogyi Ujság« eredeti csarnoka —

Reményeim zöld fájáról immár
Lehullott az a sok kedves levél,
S most minden oly kiellen, oly sivar,
Minden csak buról, bánatról beszél,
Minden csak azt susogja szüntelen:
Lány a neved, s azért vagy hűtlen.

Pedig volt nap, mikor még boldogan,
Ábrándos szívvél csüggtem ajkamon:
De az idő gyors szélvész-ként rohan,
S én szívemet tovább nem csalhatom,
Hisz' érzi s hervad, mint virág, ha már,
Nem sűt reá a nyári napsugár,

Mert bár titkold, érzem: kihűlt szíved,
Hiszen ha szólsz, olyan fagyos az is,
Mosolygásod meg, mint a jég, hideg,
S ha sírsz, talán a könnyed is hamis.
Hát még, ha ajkad néha csókot ad:
Mintha halott csókolná arcomat.

Igen, halott vagy már, élő halott,
De hát, mi más lehetnél énnekem?
Hisz, mit szerelmed egykoron adott
Sirathatom már csendes éjeken;
S vérző szívem ilyenkor feldobog?
Miért is nem lehattunk boldogok?

Vajda Elemér.

Az ifju szerzetes.

— Elbeszélés. —

Bezárult háta megett a kolostor ajtaja, belépett rajta az ifju szerzetes, hogy onnan soha ne távozzék. Belépett abba a világba, ahol már nem szabad egyébről gondolkodni, csak Istenről, le kell mondani mindenről, ki kell törölni szívéből az emlékeket, bármilyen édesek is legyenek azok. Mikor a küszöbre lépett, szíve hangosan feldobbant, valami olyan érzés fogta el, amely mintha így szóló volna neki: Te lépj vissza, még nem késő, keress magadnak más helyen boldogságot, itt nem fogod azt megtalálni. Ne zúzd össze szívedet, ne zúzd össze azt a másikét sem, kinek képe be van vésve szívedbe, kitörölhetetlenül, kit — úgy sem tudsz feledni soha. — Már vissza fordulni akart, amikor hirtelen eszébe jutottak anyjának szavai meg az, hogy mit fogadott neki! Nem, nem! Nem szegem meg szavamat, e szavakkal belépett, inkább legyen én az áldozat!

* * *

Négy év múlt el azóta, amióta az ifju szerzetes belépett a kolostorba. Négy év, gyötrelmes négy év! Folyton üldöztetni egy arc emléktől, nem tudni szabadulni tőle, ez élő szenvedés: mikor úgy este cellájában térdre borult a szent szűz képe előtt, hogy tőle kérjen vigasztalást, enyhítő irt fájó sebére megállt néha és elgondolkodott a multon, mely reá nézve már visszahozhatlan; aztán hangos zokogásban tört ki: »Margit! Margit! miért is kellett nékem téged elválnom vagy miért kellett nékem téged megismernem? megőrülök e gondolatban, hiába, feledni nem tudlak soha! — ... Anyám! Tönkre tetted fiadat, összezúztad szíved! Miért is szántál te engem papnak, hadd maradtam volna abban a másik világban, hol boldogabb az élet, nem ily pusztaság! — »Nem tudad, hogy a szívem már le van kötve örökre, szeretem őt, oly igaz szívvél, amint azt Isten tudnom engedte! — mondani akartam mindig, de te mindig csak arról álmodtál, csak arról az időről beszéltél, mikor majd pap leszek, mily boldognak fogod érezni majd magadat! »Ugy-e fiam boldogok leszünk?« így szóltál hozzám. »Igen!« feleltem én, nem tudtam egyebet szólni, nem tudtam szívemet kitárni előtted, nem akartam elszomorítani azt az arcot, amelyről

Kissé feltűnt nekem, hogy nem akart másutt mulatni, csak a szeparében.

Ugy mulatni egy leányt, soha nem láttam, mint őt akkor. Nem bírtam vele.

Akkor ölelt, csókolta a legjobban.

»Szeretném kiszívni a lelkedet, hogy hadd legyen most már az enyém, hadd vigyem el...»

Fele szó, fele csók volt ezeknek az örült szavaknak.

A cigány meg a fülébe húzta a vigabbnál vigabb nótákat.

Ugy éjjel után két órakor odakiállított a cigánynak:

»Azt a nótát huzd:

Mért is szeretlek oly nagyon tégedet?«

Reáborult a vallamra és zokogott. Mintha minden fájdalma, minden szívétkinzó reménytelensége ebben az egy nótában lett volna.

Ha most visszagondolok azokra, a mik ezután történtek, úgy érzem: minden vér az agyamba tolt, és az irtózáttól remeg minden tagom.

Egyszerre megcsókolt vad, kétségbeesett szenvedéllyel, örülten, hosszasan, úgy, a hogy sohase csókolt meg egy lány se még, aztán reám nézett olyan arccal, a minőt sohase láttam.

Sírás is volt abban, meg valami örölség féle is.

Akkor hirtelen felugrott, és azt a kis forgópisztolyt, a mit hihetleg észrevétlen

tartogatott a kezében, — szívéhez emelte de oly gyorsan, hogy mire odaugrottam, már lehanyatlott a földre, haldokolva, üvegesedő szemmel...

Hogy a botrányt kikerüljem, az egyik mellékajton kiszöktem és haza siettem.

Azon az éjjelen le se feküdtem. Folyton üldözött annak a leánynak az esete.

Előtte állt az a rémséges arc, a mikor extázisában odaemeli szívéhez azt a gyilkoló kis jószágot. Aztán beteges fantáziával ott láttam haldokolni, küzdeni a halállal, látni véltam azt a foltot, a mit a selyemruháján átnedvesedő vér csinált.

Egy vagy két hétig alig volt nyugalmam. Annyira levert az izgatottság, hogy a temetését se láttam.

— Most megállt Gyula az elbeszélésében, kissé rekedtes lett a hangja. Odatapadt a szeme a padlóra, egy fix pontra, és bámult ott valamit. Talán azt a vérfoltot...

Megint folytatta:

És lássátok, most szeretem azt a leányt, a mikor már késő. Megbocsátanám neki a multját.

Sokszor kimegyek a sirjához; olyan jó ott

Nincs tőle más emlékem, csak az arcképe. Ez az én talizmánom, ez az én babonám, a miről azt hiszem, hogy enélkül nem tudnék a színpadon egy szót se kiejteni. Mielőtt a színpadra megyek, mindig megcsókolom a kulisszák mögött.

Gyűlölöm ezt a bűnös nagyvárost és mégis, ha majd a vidékre kerülök, akkor ide leszek kötve, ide, ahhoz a sirhoz. Mert tudom, hogy nem lesz akkor se nap, hogy ne gondoljak reá.

Aztán így fejezte be:

»... És eljövök legalább egyszer halottak napján hozzá, ott az ő sirjánál nem vagyok színész, csak egy érző lélek. Ott tudok csak igazán érezni, siratni egy leányt, a kit akkor szerettem meg, a mikor már késő...«

IV.

Éjjel is elmúlt, a mikor hazamentünk. Mind a négyen egy helyen laktunk egy szobában.

Sokáig nem tudtunk elaludni. Mindegyikünket kizokozott annak a szegény leánynak a szelleme... Mintha ott láttuk volna a szobánkban, fehér ködruhában, halványan, fázva...

Valamelyikünk lassan dudolgalni kezdte azt a nótát:

Mért is szeretlek oly nagyon...

Szegény Gyul. beletemette a fejét a vánkosába és úgy hallottam, mintha sirna. zokogna csendesen:

A mikor már késő...

Budapest, 1898. november 30.

Kovács Sándor.

leolvastam, hogy örül még annak a gondolatától is! E gondolat gyötörte folyton éjjel-nappal, aminek következtében napról-napra mindig halványabb, magába zárkózottabb lett. Társai nem tudták elgondolni, mi lehet az oka, ők csak annak tulajdonították, hogy nagyon sokat tanul éjeleken át és elmélkedik.

A kolostor harangjai ünnepélyesen szólnak; a nép seregestül tódul az Isten házába, hogy meghallgassa egy új pap miséjét. Egy szomorú arcú szerzetes teszi első miséjét. Mindenki örül, le lehet olvasni arcukról, csak egyedül az szomorú, kinek legjobban kellene örülni.

Mély áhitattal mondja végig miséjét, amelynek elvégzése után sorba megáldja a jelenlevőket. Legelől az édes anyja, a kinek szeme csak úgy csillog az örömtől, hisz beteljesedve látja óhaját, meghagyta érni a jó Isten, amiért midig imádkozott. Azután következnek a rokonok, ismerősök, majd sorba jönnek az összes jelenlevők. Mindenkit megáld, oly jól esik szívének, ha ezek közt is akad ismerősökre. Egyszer csak egy fekete ruhába öltözött nő elé ér, kinek szemei ki vannak sirva, nem mer felnézni a szerzetesre. Amint ez rá pillant, kezei remegni kezdenek, arca halál sápadt lesz, az áldást osztó kéz lehanyatlani készül. Megáll egy pillanatig, nem tud mozdulni, lábai mintha gyökeret vertek volna. Jó, hogy nem figyel most rá senki, nem láthatják arcának hirtelen átváltozását, a tömjén füst is mintegy elpalastolni igyekszik. Ez csak egy pillanat műve, összeszedi újra erejét, tovább megy.

Alig várja, hogy már elvégződjék a szertartás, de ennek elvégzése után még új dolog vár reá. Predikálni kell még. Hangja remeg, de ez ép összevág a tárgygyal. Az ember szenvedéséről beszél, sirva hallgatja őt mindenki, még az öreg pater is könnyezni látszik. Különösen egy fekete ruhás hölgy hullatja könnyeit, fuldokolva zokog, hogy a mellette levők szinte megsajnálják, suttogva mondják egymásnak: „Szegény teremtes ez már sokat szenvedhetett!” A szerzetes csak beszél tovább, mindaddig, míg egyszerre csak hangja gyengülni kezd, gyengébb lesz, egyszerre elhal, elrogy a szószéken, úgy viszik őt be. Csak késő este tér magához, látja, hogy szobájában van. Felkel, oda megy a szűz képe elé, összekulcsolt kezekkel esd fel hozzá: Szent anyám, ne hagyj elveszni! Adj erőt, hogy elviselhessem a mai szenvedést, nem tehetek róla, megláttam őt, leolvastam arcáról, hogy ő is mártyr, szenved iszonytató sokat. Adj erőt még egyszer, meglásd erős fogok lenni, nem engedem át többé magamat azoknak a gondolatoknak! Így esdekul sokáig a szűz képe előtt, majd miután a 12-öt hallja, akkor felkel és aludni tér. Már magasan állt a nap, midőn felébredt, a szenvedéstől meggyötört test kipihente magát kissé.

Haldoklóhoz kellett mennie, kinek utolsó kívánsága, hogy az ifju szerzetest hívják el. Ugy fekszik ott az ágyon mintegy letört lilium, szemei be vannak esve, a szenvedés leszedte arcának rózsáit, megjelent a szerzetes, magával hozva az ur testét. Amint meglátja a haldoklót, azt hiszi, hogy összerogy mindjárt, majdnem megfélekedezik arról, hogy szerzetes, oda akar borulni a haldokló leányhoz, s talán könnyebb volna szívének is. Csak nézi mereven azokat a becsült szemeket, szája mozogni látszik, nem jó hang ajkára.

Végre erőt ad neki az a gondolat, hogy őt mért hívták ide, meggyóntatja a haldoklót, kinek hangját már alig lehet hallani, egészen közel kell hajolnia, hogy meghallgassa. Ennek elvégzése után távozik, feje szédülni kezd, láb vesz rajt erőt, alig várja, hogy haza érhesse. Bevonul cellájába, újra oda borult menhelyéhez, a

szent szűz képe elé s ily szókra nyílik fel ajka! Szent anyám! Szabadíts meg szenvedéseimtől. Fogadtam, hogy nem fogok reá gondolni többé de újra megláttam őt, a haldoklót; én is ember vagyok! Bocsáss meg és szabadítsd meg szolgádat szenvedéseitől. Ezután elhal a hangja, elmerül néma fájdalomában, a kínódástól nem tud többet szólni, — elmerül buzgó imájában. Így terdipel ott sokáig, s mintha könnyebben érezné magát, arca égő lázba esett, s mintegy átszellemültnek látszott, szíve/mindig hangozban ver, mintha az utolsó erejét akarná kifejtetni, majd nem sokára lassabodni kezd, lassabb lesz, míg végre egyszerre elhal. A gyenge elgyötört testéből könnyen szállt el a lélek. — S másnap reggel halva találták társai, szíve szakadt meg.

Harmadnapra két halottat vittek ki a temetőbe: egy lányét és egy ifju szerzetesét.

Simic Lajos.

Legalkalmasabb ujévi ajándékok:

arany- ezüst ékszerek, láncok, gyűrűk, zsebórák, ingaórák, ébresztők stb. úgy KÉSZPÉNZÉRT (utánvét mellett) mint előnyös és szolid

← részletfizetésre →

legelőszobban vásárolhatók 5 évi jótállás mellett

SERÉNYI óra- és éksz. gyári raktárában BUDAPEST

VII., Erzsébet-körút 34. I em,

Fióküzlet: II., Fő-utca 21.

A világhírű AUDEMARS FRÈRES genő órágyár kiz. vezérképviselete.

Vidéki megbízások pontosan eszközöltnék.

← TELEFON →

Képes árjegyzék ingyen.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb mint a legdrágábbakké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett míg a készlet tart. Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállításán kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzmegetakarító.

Darabja 3 frt.

A penge *** csillagos aczélból és a többi részei alpaccából vannak. Egy külön penge hozzá 1 frt.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizománysnál

BUDAPEST, V. ker. Kálmán-utca 17. Gyűjtőknek 5 darab után egy ingyen 14—26 küldetik.

Specialista sérvkötőkben.

A Keleti-féle csász. és kir. szab. sérvkötő orvosi tekintélyek véleménye szerint a legtekélyesebb ezen nemben, nem csuszlik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja célszerű szerkezeténél fogva az eddigi sérvkötők hiányát. A Keleti féle gummi sérvkötő idomítható pelltával, szarvas bőrvédővel és biztonság övvel

Cs. és kir. osztrák-magyar és belga kir. szabadalom.

kitüntetve Brüsszelben arany-éremmel és diszokmánynyal.

Árak: egyoldalú 6 frt, kétoldalú 12 frt.

Gyáramban készülnek ezenkívül: műlábak, műkezek, járó- és nyújtó-gépek, egyenestartók (Hessing-féle rendszer) orthopédiai fűzők haskötők, görseérharisnyák és mindenféle gumiárúk urak és hölgyek részére.

Megrendeléseket pontosan és diszkréten eszközöl:

KELETI J.

csász. és kir. orvos sebészeti mű- és kötszer gyáros Budapestben. (Alapított 1878.) IV. Koronaherceg-utca 17. Sebészeti műszergyár gázmotor erővel IV. Rostély-utca 15. 7—14.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nem megfelelő kötszerek készséggel becséréltetnek.

Ezen hirdetés tulajdonosának v. telnel 10% engedélyeztetik.

Ezen hirdetés tulajdonosának v. telnel 10% engedélyeztetik.

Fűszer és vegyeskereskedő urak, illatszerészek, szatócsok, fodrászok, czukrászok, korcsmárosok továbbá mindennemű iparosok

és gyárosok

rendeljük meg

BACSKAY M. TIVADAR

A Kereskedelmi Vegyészeti

című, most megjelent művét

melynek utmutatásai alapján üzletök jövedelmét

33-40⁰/₀-kal emelhetik.

Tisztviselő, tanító, postamester és körjegyző urak, nyugdíjasok és magánzók a mű előírásai alapján

havonta 130-200 forint

mellékjövedelemre tehetnek szert.

Sejelyével minden háztartásnál évente 200-400 forint megtakarítás érhető el.

A terjedelmes művet 1 frt 70 kr-nak postautalványon beküldése ellenében portmentesen ajánlva küldi meg.

A Kereskedelmi Vegyészeti

könyvkiadó-vállalata

UJPEST, István-utca 2. szám.

(Utánvétel mellett is rendelhető.)

**MINDEN SORSJEGY
MIND A 6 HUZÁSRA JÁTSZIK**

**6 HUZÁS
UJSÁGÍRÓK SORSJÁTÉKA
6 HUZÁS**

**FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA
ÉRT.**

5 á 20.000
KORONA STB. STB.

ANYEREMÉNYTÁRGYAKAT
KIVÁNTATRA 20 LEVONÁSSAL
KESZPENZBEN VISSZAVÁRA
ROLJA A VALLALAT.

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

Huzás föltétlenül már jövő hó 4-én.

sorsjegyeket ajánl:

Kaposvári tak. pénztár.

Nyomatott Hagelman Károlynál Kaposvárott

Kipróbált és csálhatatlan szer

hajkihullás

fejkorpa

kopaszodás

ellen az

Anticalvus

mely teljesen ártalmatlan, a haját puhítja növeszti és annak szép szint ad. Gyermeknél is sikeresen használható.

Próbáüveg 1 kor. Nagy üveg 2 kor. 5 üveg bérmentve küldetik.

Főszétküldés: KANITZ ÖDÖN gyógytárából Balassa-Gyarmat

Minden gyógytárban kapható.

Biztos gyógyulás néhány nap múlva!

A Dr. Müller főtörzsorvos-féle
Injekció és labdacso

a leghathatósabb és legkipróbáltabb szerek minden kifolyás, gyulladás stb. ellen (nőknél is.)

Ára részletes utasítással (portó nélkül) 1.85 frt. Idült, krónikus bajoknál (portó nélkül) 2.75 frt.

Ezer és ezer férfi

a világhírű Dr. Müller főtörzsorvos-féle

idegerősítő készítményeknek

köszönhetik visszanyert erejüket és egészségüket. Sikeresen használták ideggyengeség, az ifjú-ori bűnök által okozott bajok, hátgerincsorvadás, ideges főfajás, migrain de tőkep férfiggyengeség ellen.

Ára részletes u.asítással (portó nélkül) 3.35 frt.

Számtalan hála- és elismerő nyilatkozat.

Kizárólagos fő- és szétküldési raktár:

SZT. GYÖRGY-GYÓGYSZERTÁR,

Bécs, VI. Wimmergasse 33.

Óvakodjunk utánzatoktól!

Dr. Müller főtörzsorvos-féle injekció és labdacso.

Hirdetések

jutányos áron

felvétetnek

e lap

kiadóhivatalában.